

Bilag 14.

Statsministeriet.

København, den 27. Februar 1937.

Gennem Indenrigsministeriet har Statsministeriet modtaget den i 15 Eksemplarer hermed følgende Henvendelse fra Kreditforeningernes staaende Udvalg angaaende det i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Naturfredning, hvori rejses en Række Indvendinger imod Lovforslaget.

I denne Anledning skal Statsministeriet herved udtale følgende:

Det overvejende Antal af de ommeldte Indvendinger er rettet ikke imod de nye Bestemmelser i Lovforslaget, men mod Bestemmelser i den siden 1917 bestaaende Lov, mod hvilken saadanne Indvendinger ikke vides forhen at være fremført fra Kreditforeningernes Side, og det fremgaar af Henvendelsen, hvilken overordentlig Betydning Fællesudvalget tillægger de paagældende Sager. Man finder Grund til at fremhæve, at Kreditforeningerne ikke i Praksis synes at tillægge Fredningssagerne saadan Betydning.

Ifølge Lovens § 8 skal alle Panthavere, forinden Frednings- eller Færdsselskendelse afsiges, indvarsles til et Møde. Saadan Indvarsling finder altid Sted, men det er forholdsvis sjældent, at Kreditforeningerne giver Møde. Indkaldelserne besvares af og til af Kreditforeningerne, men Besvarelserne gaar oftest ud paa, at vedkommende Kreditforening er uden Interesse i Sagen. Dette er i Virkeligheden ganske naturligt, thi i særdeles mange Tilfælde betyder vedkommende Frednings- eller Færdsselsag intet eller overmaade lidet i Retning af Føringelse af Panthaveres Sikkerhed i den paagældende Ejendom.

Med Hensyn til de enkelte af Fællesudvalget rettede Henstillinger vedrørende Lovforslaget bemærkes:

1) Til §§ 3—6. Fællesudvalget udtaler Ønske om, at Kreditor-Interesser repræsenteres i Fredningsnævn, Overfredningsnævn, Taksationskommission og Naturfredningsraad.

Opmærksomheden henledes paa, at 2 af Fredningsnævnenes 3 Medlemmer er valgt af lokale Myndigheder og 1 af Taksationskommissionens 3 Medlemmer af lokal Myndighed, og om Kreditor-Interesser i Overfredningsnævnet, der er en Anke-Instans, eller i Naturfredningsraadet, der er en sagkyndig raadgivende Institution, ses der ikke at kunne være Tale.

2) Til § 10. Nøjagtige og detaljerede Angivelser kan paa vedkommende Tidspunkt i Almindelighed ikke gives, da Mødet netop afholdes for at faa saadant fastslaaet, men naturligvis plejer man at give de Oplysninger, der er mulige.

3) Til § 14. Statsministeriet vil for sit Vedkommende intet have at erindre imod, at det enten ved et Ændringsforslag eller ved en Udtalelse af Ordføreren ved Lovforslagets 2den Behandling fastslaaes, at Panthavere, naar de har nedlagt Paastand i saa Henseende, i Prioritetsorden, naar Erstatningernes Størrelse er fastsat, skal have Ret til at afgøre, hvor stor Del af vedkommende Erstatning der skal afdrages paa Pantegælden i Ejendommen.